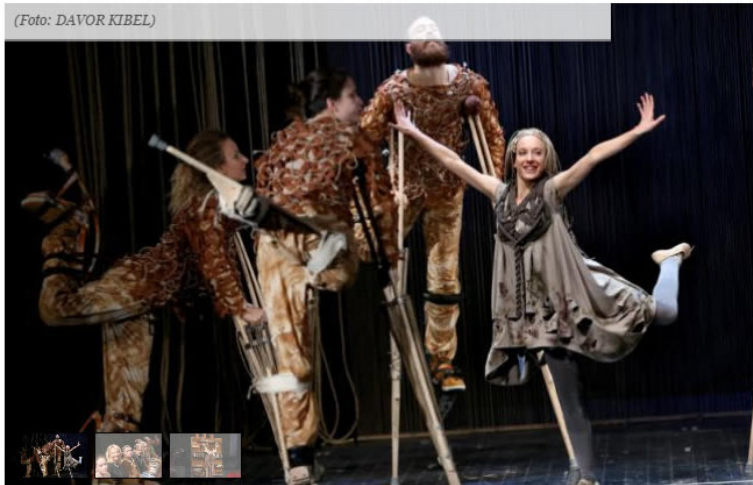

Nazorov "Bijeli jelen": Ovo je najkotačkija predstava koja ne govori o prometu

(Foto: DAVOR KIBEL)

Objavljeno 28. listopada, 2016.

[Preporučiti](#) [Podijeliti](#) Registriraj se kako biste vidjeli što vam prijatelji preporučuju.

[G+1](#) Preporučite to na Googleu

Ako ste u kazalištu i u radni vam posjet dođe Tamara Kućinović, mirne joj duše možete prepustiti kormilo, jer ćete u konačnici dobiti predstavu koja će osvajati - bilo publiku, bilo nagrade, bilo kritiku.

Što će od svega toga biti ovaj put, tek ćemo vidjeti i do tada navijati da u predstavi uživaju svi. A premijera je doslovce pred vratima. Nazorovog "Bijelog jelena" u režiji već spomenute Tamare Kućinović (32-godišnje redateljice kazališta lutaka - jedine takve vrste u nas, s diplomom Akademije kazališnih umjetnosti u St. Petersburgu), osječki zaljubljenici u kazališnu magiju mogu pogledati i (pr)ocijeniti već od večeras (18 sati) u Dječjem kazalištu Branka Mihaljevića. Namijenjena je, kažu, starijima od sedam godina i traje 55 minuta. Plakali su svi - glumci i djelatnice propagande kazališta, jer ovo je predstava koja pogađa na mnogo emocionalnih razina, a Jasna Leinweber uvjerena je da će se "sama prodavati". U uspjeh ne sumnja ni ravnatelj Ivica Lučić, rekavši kako je ova predstava o prijateljstvu, gubitku, teškim odlukama, zapravo "najkotačkija" predstava njihovog kazališta, iako ne govori u prometu, a i već na prvi pogled daje nam mnogo materijala za razmišljanje.

To je svakako bila jedna od motivacija razigrane Tamare Kućinović (koja se glumačkom timu pridružuje i na sceni, točnije na štulama/skakalicama, 'glumeći' jednog od jelena u krdu), koja nam se već predstavila kao redateljica "Dobrog doktora Jojbolija" (bila je to njezina diplomatska predstava), i "Grge Čvarka". Autorska ekipa vodila se idejom slobode - u ovom slučaju životinja. Njihovu su slobodu i igru nastojali prikazati hodajući/skačući/plešući na raznoraznim pomagalicama: štulama, štakama, skakalicama, skejtovima, biciklima... Složno u glas - ali kroz smijeh - kažu da nije bilo ni jednog pada pa stoga ni ni jednog izbijenog zuba, ni jedne modrice, ni jedne polomljene ruke/noge, upale mišića... Vjerujemo im na riječ. - Što je životinjsko u čovjeku, a što ljudsko u životinjama? Koliko smo uistinu slobodni i koliko možemo "naučiti" od životinja - pitanja su to na koji su odgovor tražili umjetnici i za koja se nadaju da će ih u predstavi naći i gledatelji.

Na suradnji je studentima Kazališnog oblikovanja na Umjetničkoj akademiji u Osijeku zahvalila scenografkinja i kostimografkinja Zdenka Lacina, napomenuvši tek da su materijali koje je koristila prirodni.

Već na temelju trominutnog isječka iz predstave lako je zaključiti da će adut predstave svakako biti njezina vizualnost koja doslovce oduzima dah i očarava i kojoj "ne ginu" nagrade. Premijera će pokazati u kojoj su mjeri za svoj dio umjetničkog zadatka čestitke i nagrade zaslužili i svi ostali, na čelu s redateljicom, ali i glumcima Kristinom Fančović, Srđanom Kovačevićem, Edijem Čelićem, Kristinom Vukićević, Đorđem Dukićem, Aretom Čurković, Ingom Šarić, Aleksandrom Colnarić/Gordanom Marijanovićem.

Kako je rekla mlada Kristina Fančović (tumači naslovnu ulogu), rad je bio dug i trnovit, no rezultat se vidi. Zadovoljan je i Edi Čelić, dometnuvši kako je mislio da se sa spravama - kojima su više nego začuđujuće ovladali - ne će nikada susresti ni u životu, a kamoli na sceni.

- Dodite, plešite, skačite s nama, uživajte - pozvao je mladi Edi publiku svih uzrasta. Pretpremijeri i konferenciji za novinare, u sklopu projekta Erasmus, nazočili su učenici OŠ Darda koji su imali prigodu razgovarati s glumcima, redateljicom, autorskom ekipom o procesu nastanka predstave, glume općenito i svemu što ih je zanimalo.

Narcisa VEKIĆ